

Křesťanský **SENIOR**

zdarma

Vít Kaňkovský
o pomoci seniorům

Marian Jurečka
o své rodině

Ondřej Benešík
o rodném Zlínsku

**Lidmila
Němcová:
Nesmíme
zapomínat na
mezigenerační
solidaritě**

OBSAH

Rozhovor s Antonínem Tesaříkem	2
Rozhovor s Ol'gou Halákovou	3
Rozhovor s Lidmilou Němcovou	4-5
Rozhovor se Štěpánem Matkem	6
Rozhovor s Marianem Jurečkou	7
Rozhovor s Pavlem Bělobrádkem	8
Rozhovor s Ninou Novákovou	9
Recepty	10-11
Rozhovor s Vitem Kaňkovským	12
Rozhovor s Markem Výborným	13
Rozhovor s Tomem Philippem	14
Křížovka a soutěž	15
Rozhovor s Janem Bartoškem	16
Rozhovor s Pavlou Golasowskou	17
Rozhovor se Stanislavem Šecem	18
Rozhovor s Ondřejem Benešíkem	19
Rozhovor s Radovanem Gaudynem	20

Křesťanský senior

Periodicita: speciální vydání, Cena: zdarma,
Datum vydání: září 2021,
Redakce: tiskove@kdu.cz,
Grafická úprava: Jindřich Liebich,
Tisk: Grasp CZ a.s.,
Adresa redakce: Ústřední kancelář KDU-ČSL,
Karlovo nám. 5, 128 00 Praha

Pro Sdružení
křesťanských seniorů
vydala Evropská akademie
pro demokracii

Vážení senioři,

oslovuji vás v nelehkém období, kdy překonáváme společně pandemii, která zasáhla nejvíce právě seniorskou populaci. Uvědomili jsme si, že v budoucnu můžeme překonat krizi různého charakteru, pokud bude celá společnost soudržná. Přejeme si žít v občanské společnosti, která se nebude rozdělovat na mladé a staré, ale ve které budou všechny generace navzájem spolupracovat a „táhnout za jeden provaz“ ke stejnému cíli.

Vycházíme z Magny Charty Evropské seniorské unie: „Neptej se, co společnost udělá pro tebe, ale co ty můžeš udělat pro společnost.“ Senior si přeje být užitečným pro rodinu, pro své okolí či společnost. Senioři chtějí předávat společnosti své znalosti, životní zkušenosti a především hodnoty, a to pochopitelně ve spolupráci s druhými.

Jsem přesvědčena, že kvalita života spočívá nejenom na materiálních, ale i na duchovních potřebách každého jednotlivce. Specifickým problémem dneška je rozsah a dostupnost sociálních a zdravotních služeb, bydlení, garance důchodů, poradenské služby a další. Pro naše nové poslance představují velké výzvy. Žijeme totiž v turbulentní době, ve které potřebujeme silné zakotvení v tradičních křesťanských hodnotách, které nám mohou pomoci překonávat obtíže.

Jistě bude pro vás zajímavé si přečíst na stránkách časopisu i názory kandidátů, kteří vstupují do volebního klání a mají zájem postojte seniorů prosazovat a hájit v případě zvolení do parlamentu.

S pozdravením pokoje a míru

Doc. Ing. Lidmila Němcová

předsedkyně Sdružení křesťanských seniorů
místopředsedkyně Evropské seniorské unie

PS: Vnitřní stranu obálky můžete použít jako plakát a vyzdobit si jím nástěnku ve svém městě nebo obci.

ANTONÍN TESAŘÍK: S KORONAVIREM SE MUSÍME NAUČIT ŽÍT

Ředitel hodonínské nemocnice a kandidát do Poslanecké sněmovny za KDU-ČSL hovoří o svých politických, ale i zdravotnických zkušenostech. Proč kandiduje v barvách koalice SPOLU? A jak jeho nemocnice zvládla následky ničivého tornáda na jižní Moravě?

Několik let jste byl zastupitelem Jihomoravského kraje. Co vás motivovalo ke kandidatuře do Poslanecké sněmovny?

Vidím, že současná vládní koalice je ochotna obětovat dlouhodobou perspektivu rozvoje, svobody a demokracie v naší krásné vlasti, a to na popud jediného člověka, který moji důvěru nikdy neměl. Jsem věřící římský katolík a velmi těžce nesu nárůst sobeckosti, bezohlednosti i agreivity ve společnosti. Projekt i program koalice SPOLU

KDO JE ANTONÍN TESAŘÍK?

Antonín Tesařík byl v minulosti zastupitelem i členem rady Jihomoravského kraje, ve veřejném životě je i nyní aktivní jako člen zastupitelstva a rady města Hodonín. Zastával také pozici 1. náměstka ministerstva dopravy, kdy měl odpovědnost nad ekonomikou, rozpočtem a fondy EU. Zastával ale i funkci náměstka ministerstva kultury. Momentálně pracuje úspěšně jako ředitel Nemocnice TGM Hodonín. Je ženatý a má dvě dcery. Mezi jeho záliby patří rodina, toulky přírodou, turistika, cestování, folklor, chataření a četba. Za koalici SPOLU kandiduje v Jihomoravském kraji na pátém místě.

jsou mi nejbližší, jde o spojení tří konzervativních stran, které mají potenciál být pevným bodem a jistotou v této turbulentní době. Rozhodl jsem se proto nabídnout zkušenosti z oblasti klíčových odvětví veřejných služeb zdravotnictví a dopravy i veřejné správy a samosprávy ze zastupitelstva města Hodonína a Jihomoravského kraje. Rád bych něco udělal pro lepší budoucnost mladé generace.

V uplynulém roce vaši nemocnici postihl nápor pacientů trpících nemocí covid-19. Jak to vaše nemocnice zvládala?

Bylo to o denním krizovém řízení a obrovské odpovědnosti a nasazení nás všech. V tu dobu jsme byli na hraně možností. Já i lékaři jsme si uvědomovali, jak snadno se mohou kapacity českého zdravotnictví zahltit. Velkým problémem také bylo, že v určité době selhával i systém primární péče, přestala fungovat řada obvodních lékařů i ambulantních specialistů, a to i z důvodu nedostatku ochranných pomůcek. Naši zdravotníci pracovali s tím, co bylo po ruce, včetně látkových roušek od dobrovolníků. Velmi jsem si cenil obrovské podpory veřejnosti, kterou jsme v té době měli, ta důvěra nás všechny psychicky držela „nad vodou.“

Vaše nemocnice ošetřovala také zraněné při nedávném tornádu na jižní Moravě. Byli jste na takovou situaci personálně a organizačně připraveni, zejména po dlouhotrvající covidové zátěži?

Je pravdou, že zdravotnický a lékařský personál máme od loňského roku dlouhodobě přetížený a vyčerpaný. Traumatologický plán, který jsme při řádění tornáda aktivovali, ale zafungoval bezchybně. Zraněné na místě ošetřovalo 14 lékařů a 26 zdravotních sester, všichni svůj úkol perfektně zvládli. Do paměti se mi však zapsal apokalyptický obraz, který připomínal bojiště. Všude samá krev a naříkající zranění lidé. Všichni zdravotníci mají moji hlubokou úctu a obdiv. V onu noc a následujících dnech, kdy se přidala i zranění dobrovolníků, jsme ošetřili téměř 400 osob.

Nabízíte ve vaší nemocnici nějaký dobrovolnický program nebo jiné činnosti, do kterých by se mohli zapojit senioři?

Dobrovolníci jsou neocenitelnou součástí nemocniční péče. Velmi dobře se nám osvědčil dobrovolnický program, ve kterém se vhodní senioři rozhodli užitečně vyplnit svůj volný čas a dělat společnost mnohdy osamělým stárnoucím pacientům v dlouhodobé zdravotní péči. Chodí si s nimi popovídat, čít noviny nebo jim dělají společnost při procházce v parku. Po přerušení programu covidem-19 se k němu rádi vrátíme. Tuto službu také vhodně doplňuje náš skvělý nemocniční kaplan.

OLGA HALÁKOVÁ: SENIORŮM CHYBÍ VĚTŠÍ KONTAKT S PŮVODNÍ RODINOU

Její jméno bylo silně skloňováno na přelomu loňského a letošního roku, když v Karlovarském kraji hledali ideálního hejtmana. Olga Haláková se nakonec stala „jen“ krajskou radní, ale i tak se zúročila dobrá práce na pozici starostky Bečova nad Teplou.

Mají se podle vás čeští senioři dobře?

Základní existenční zajištění v důchodovém čase společností bylo a je zabezpečeno. Je otázkou, zda finanční výše důchodů lidí, kteří celý život pracovali a společnosti přinášeli hodnoty, je přiměřený. Důchod pokrývá totiž jenom základní životní potřeby. Všichni jsou si toho vědomi a na tuto dobu se zejména před jejím začátkem připravují. V tom se nic nezměnilo za dobu několika desítek let. Ale zvýšily se jiné podpory pro seniory, různá zvýhodnění například v oblasti dopravy, nabídky ozdravných pobytů, kulturních akcí, členství v celorepublikových organizacích, které se věnují seniorům v celé škále potřeb a naplně jejich života, nabídky bydlení s poskytnutou péčí a tak podobně.

Co jim nejčastěji chybí?

Současná doba je náročná pro lidi v pracovním procesu, kteří jsou pod tlakem času, informací, zvyšujících se požadavků a přirozená role rodin na to doplácí. Podle mého názoru to začíná dětmi, které velmi brzo vstupují do jiných společenských skupin a zařízení a dopadá to na prarodiče – seniory, na které jejich dospělé děti většinou nemají čas. Myslím si, že seniorům chybí větší kontakt s okruhem svých původních rodin, které chtějí žít samostatně, a na rodiče jim nezbyvá volný čas.

Pomáháte seniorům?

Žiji v městě, kde jsou dvě třetiny obyvatel v seniorském věku, takže jejich potřeby znám. Z pozice starostky jsem měla i příležitost podporovat seniory a zamýšlet se nad jejich postavením v rámci celé společnosti. Sama jsem se stala aktivní členkou organizace sdružující lidi se zdravotním postižením a seniory, tělovýchovné jednoty a dalších místních i regionálních spolků. Také jsem or-

KDO JE OLGA HALÁKOVÁ?

Narodila se v roce 1948 v Bratislavě. Vystudovala Střední školu uměleckoprůmyslovou v Bratislavě, následně se živila jako výtvarnice se zaměřením na medailérství a keramiku. Působila také jako učitelka výtvarného oboru Základní umělecké školy v Bečově nad Teplou. Angažuje se také v Asociaci nevládních neziskových aktivit Karlovarského kraje a v Bečovském občanském sdružení Archa. Je členkou Správní rady Nadace Georgia Agricoli Slavkovský les a členkou předsednictva Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska. V letech 2000 až 2008 působila a od roku 2016 opět působí jako zastupitelka Karlovarského kraje (od roku 2020 jako krajská radní), od roku 2006 byla starostkou města Bečov nad Teplou, dnes je místostarostkou. Olga Haláková je vdaná a má dvě děti. Na kandidátce koalice SPOLU je trojkou v Karlovarském kraji.

ganizovala návštěvy kulturních akcí, partnerských měst v zahraničí, ale i drobnějších místních setkání, která přinášela seniorům radost, například přednášky o zdraví, přírodě, bezpečnosti.

Jaká je vaše představa pro vlastní důchodové období?

Svým založením jsem tvůrčí typ a jsem přesvědčena, že tato pro mne charakteristická vlastnost mne nikdy neopustí. Ani když nebudu chodit každý den do zaměstnání. Ráda bych si svůj vzácný životní čas naplnila realizací svých snů, na které prozatím z různých důvodů nedošlo. Doufám, že mi bude dopřáno zdraví natolik, abych mohla sladit své plány se všemi okolnostmi, typickými pro seniory.

LIDMILA NĚMCOVÁ: NESMÍME ZAPOMÍNAT NA MEZIGENERAČNÍ SOLIDARITU

Letošní rok se nese ve znamení sv. Ludmily, poněvadž uplynulo právě 1100 let od její smrti. Celý rok tak má probíhat v duchu mezigenerační spolupráce. A právě o to se snaží také předsedkyně Sdružení křesťanských seniorů a místopředsedkyně Evropské seniorské unie Lidmila Němcová. V rozhovoru se rozpovídala o situaci českých seniorů. Co je trápí nejvíce? A co je naopak činí šťastné? Lidmila Němcová prozradila také to, jak s rodinou zvládli koronavirovou pandemii.

Co obnáší práce předsedkyně Sdružení křesťanských seniorů (SKS)?

Do funkce předsedkyně jsem byla zvolena před třemi lety na celostátním sjezdu SKS. Mým úkolem je koordinovat práci výboru a klubů SKS v České republice, dále organizaci zastupovat navenek. Během pandemie jsme se například vyjadřovali k důchodové reformě nebo k zákonu o eutanazii a podobně. Dnešní doba totiž vyžaduje větší angažovanost členů, aby mohli ovlivňovat ekonomickou, sociální i kulturní stránku ve svém prostředí. Je třeba vycházet z křesťanských principů a opravdu je používat v praktické činnosti. SKS zdůrazňuje význam tradiční rodiny, ochranu života od jeho početí, důstojnost člověka, dodržování lidských práv seniorů a propagujeme model mezigenerační solidarity.

A co práce místopředsedkyně Evropské unie seniorů (ESU)?

Před několika lety jsem byla zvolena do prezidia Evropské seniorské unie, která se řadí mezi největší seniorské organizace v Evropě. ESU zastupuje kolem 34 seniorských křesťanských organizací v Evropě a loni slavila 25. výročí svého založení. Moje funkce není nijak honorovaná, ale je o zodpovědnosti. Účastním se zasedání prezidia ESU, které se většinou koná v Belgii. V posledních letech jsem ale byla pověřena zorganizovat zasedání ESU v Praze. Krom těchto akcí jsme v Praze připravili také velkou celoevropskou konferenci na téma Kvalita života seniorů. Osobně se angažuji zejména v přípravě deklarací a různých vyjádření pro europoslance Evropské lidové strany k seniorským otázkám, zprostředkovávám dvoustranné vztahy mezi našimi seniorskými organizacemi, informuji české nevládní organizace a spřízněné politické strany.

Zdá se, že Evropská unie na seniory nezapomíná. Jak konkrétně s vámi spolupracuje?

Na půdě Evropského parlamentu vznikla Platforma seniorů z řad europoslanců, která by měla prosazovat zájmy seniorů v EP, především při projednávání a přijímání zákonů a doporučení. V současné době diskutujeme

budoucnost digitalizace u seniorské populace, dále třeba sociální a zdravotní služby v období pandemie.

Co vás jako seniorku činí šťastnou?

Jako mnoho našich seniorů rekapituluji svůj život. Dnes vím, že úspěchy a neúspěchy patří k životu. Ano, jsem spokojená. Vždy jsem chtěla z dětí vychovat dobrého člověka a myslím si, že se můj úkol zdařil. Pracovala jsem v profesi, která mne naplňovala, snažila jsem se vždy vykonávat každou svou práci svědomitě a zodpovědně. V rodině i s přáteli máme pěkné vztahy. Vděčím Bohu, že díky přiměřenému zdravotnímu stavu mohu být aktivní seniorkou.

S vašimi zkušenostmi jste procestovala mnoho zemí. Které to byly? Kde se vám nejvíce líbilo?

Navštívila jsem mnoho zemí světa, některé jako turista, jiné pracovně, především po r. 1989. Asi před 20 lety jsem pracovala ve Frankfurtu nad Odrou na univerzitě jako hostující profesorka. Snažila jsem se také rozvíjet otázku etiky v podnikání. Učila jsem kratší dobu i v Číně, procestovala jsem celý Vietnam jako tlumočnice. Vystupovala jsem na různých odborných konferencích prakticky po celé Evropě. Po revoluci jsem se zúčastnila stáží na univerzitě v Lyonu, Francii a USA. Za tím vším je skryto mnoho práce, úsilí, pedagogické a publikační činnosti. Velkým objevem pro mne byly asijské země, jejich tisíciletá kultura, přírodní krásy a především lidé. Člověk může žít všude, pokud zachová zásadu „Chovej se k druhým tak, jak chceš, aby se chovali k tobě.“

Pokud se nepletu, ve francouzském Lyonu jste studovala marketing. Jak stíháte držet krok s dnešními sociálními sítěmi, které k marketingu neodmyslitelně patří?

Osobně musím vývoj digitalizace sledovat z pohledu uživatele a zapojit se, a to především z titulu mých funkcí v ČR i v zahraničí. Své znalosti ze sociálního marketingu a digitalizace využívám také pro práci ve Sdružení křesťanských seniorů. Sociální sítě jsou pro mladou generaci samozřejmostí, část české seniorské populace ale zatím

KDO JE LIDMILA NĚMCOVÁ?

Lidmila Němcová je předsedkyně SKS a místopředsedkyně ESU. Dlouhá léta pracovala v pedagogické a vědecké sféře. Má rozsáhlou odbornou publikační činnost a zkušenosti z práce pro nevládní organizace, a to doma i v zahraničí. Ráda se ve volném čase účastní kurzů uměleckého přednesu, malování a ikonopisectví. Ráda navštěvuje divadla, kina, výstavy a koncerty. Je vdaná a má dvě děti.

komunikaci přes sociální sítě plně nedocenila. Počítačová gramotnost se však stává pro seniory nutností, aby se z nich v budoucnosti nestali občané druhé kategorie.

Jak jste s manželem zvládali koronavirovou pandemii?

Koronavirovou pandemii nikdo nečekal, překvapila nás všechny. Bylo třeba být aktivním, nepodléhat pesimismu a mít naději. Domnívám se, že známé heslo „Dodržuj řád a řád udrží tebe,“ platí v době pandemie zvlášť výrazně. Velice nám pomáhá pravidelné sledování mší sv. na TV NOE a v ČT. V rodině jsme komunikovali přes internet, telefon a využívali jsme i hovory přes Skype.

Během pandemie bylo mnoho seniorů osamělých. Přípravovali jste pro své členy v SKS nějaké aktivity?

V rámci SKS jsme pravidelně pořádali výborové schůze on-line. Někteří členové sice měli výhrady k vedení schůzí tímto novým způsobem a museli se naučit s počítačem pracovat, ale nyní zdatně komunikují. Na virtuální schůze SKS jsme měli možnost pozvat i významné osobnosti z politického i církevního života. Nic však nenahradí lidské setkávání a soudržnost.

Když si člověk rozklikne web KDU-ČSL, může vás vidět v úvodním videu s panem předsedou Jurečkou. Co na něm oceňujete?

Jsem ráda, že se do vedení KDU-ČSL dostal představitel mladé generace, který má pochopení i pro seniory. Bez mezigeneračního propojení nelze účinně vytvářet občanskou společnost. Předseda Marian Jurečka získal již od mládí zkušenosti v politice, má výborné odborné znalosti z ekonomické zemědělské praxe, je otcem početné rodiny a dobrým křesťanem. Na základě svých znalostí může pomoci realizovat vize všech generací.

Jakou máte zrovna rozečtenou knížku? Je nějaká literatura, která vás natolik zaujala, že byste ji doporučila?

Vracím se ke Karlu Jaromíru Erbenovi, který se dnes stává aktuálním. Národní divadlo uvádí s obrovským úspěchem jeho Kytici. Básně z Kytice obsahují silný etický imperativ, jsou bytostně spojeny s křesťanskou morálkou, s otázkami dobra a zla. A protože je doba léta, zaujala mne také oddychová četba humoristických autobiografických povídek Ivanky Deváté, které vykouzlí úsměv na tváři.

ŠTĚPÁN MATEK: ZE VŠEHO NEJVÍC JSEM PYŠNÝ NA ÚSPĚCHY SVÝCH SVĚŘENCŮ PLAVÁNÍ

Zastupitel města Jablonec nad Nisou a člen KDU-ČSL Štěpán Matek se dříve věnoval profesionálně plavání a dnes trénuje juniorskou plaveckou reprezentaci. V rozhovoru zmínil dopad koronavirové krize na profesionální plavce.

Pokud se nepletu, jste trenérem plavání. Koho trénujete?

V současné době vedu sekci plavání Vysokoškolského centra Victoria, které je zřizováno MŠMT. Osmdesát procent mé práce je vedení pracovněprávní agendy celé sekce plavání. Administrativně mám na starosti vícero sportovců, a protože trenér jsem byl a jsem stále, tak si držím kontakt s vodou a trénuji Jakuba Bursu. Nejsme na klubové úrovni, ani na svazové úrovni, jsme vyloženi na vysokoškolské úrovni a podporujeme sportovce v jejich mateřských oddílech. Ti poté startují v české reprezentaci.

To znamená, že nejste ten trenér, který cestuje se svým svěřencem po celém světě a je vidět v televizi?

Jsem zařazen v realizačním týmu juniorské plavecké reprezentace, kde trénuji nadějného plavce Jakuba Bursu. Máme za sebou například Mistrovství Evropy juniorů v Římě. Na takové akce pak jezdím.

Když se ohlédneme za minulým covidovým rokem, jak jste plavání aktuální situaci uzpůsobili?

Koronavirová pandemie se plaveckého sportu dotkla více než jiných sportů. Samozřejmě roušku si do vody nikdo nenese, ale roušky v prostorech plaveckých areálů jsou nezbytné. Bylo nutné i omezení kapacity, povolena byla jedna osoba na 15 m² vodní plochy. Tohle bylo velmi složité. Všeobecně se v České republice moc bazénů otevřít nepodařilo, bavíme se tedy skutečně o pouze několika plavcích, o nejužším jádru seniorské reprezentace, kterým bylo umožněno trénovat. Mládežnický sport šel v tomto ohledu úplně stranou.

Jak jste motivovali sportovce, kteří před sebou neměli soutěže, ale i přesto se museli připravovat?

Ono to více méně začalo tím, že se konání Olympijských her posunulo o rok. To samozřejmě někomu, kdo na Hry

cítil svoji životní kariéru, přineslo mnohé komplikace. Posunutí Olympijských her vneslo mezi sportovce určitou dávku frustrace, protože s tréninkem museli přestat a pak zase začít nanovo. Spousta soutěží se rušila, posunovala a překládala. Vůbec nic se nedalo plánovat dopředu a pro profesionální sport to bylo obtížné období.

Je pro vás větší úspěch to, že jste sám sportoval a dosáhl určitých výsledků, nebo naopak to, že dnes můžete trénovat úspěšné plavce?

Určitě si cením a považuji více výsledků, kterých jsem dosáhl se svými svěřenci jako trenér. Musím mít nadhled a porozumět tréninkovému procesu. Kdežto jako plavec, když máte dobré podmínky a dobrého trenéra, tak ne vždycky je potřeba tomu všemu rozumět. Stačí pořádně trénovat a když máte i štěstí, dosáhnete úspěchů.

KDO JE ŠTĚPÁN MATEK?

Štěpán Matek je předsedou krajského výboru KDU-ČSL. Narodil se v Děčíně, ale prakticky celý život žije v Jablonci nad Nisou. Vystudoval podnikovou ekonomiku a management na TUL. V současné době pracuje jako trenér plavců a šéf sekce plavání vysokoškolského sportovního střediska Victoria MŠMT. Štěpán Matek je zatím svobodný a bezdětný. Jeho celoživotním koníčkem je plavání. Už na studiích trénoval mládež a později se trenérsky podílel na úspěších českých juniorských i seniorských reprezentantů na evropských i světových soutěžích. Na kandidátce koalice SPOLU je čtyřkou v Libereckém kraji.

MARIAN JUREČKA: PŘEJI SI, ABYCHOM NEMĚLI VLÁDU, KTERÁ FUNGUJE JAKO ONE-MAN SHOW

Předseda KDU-ČSL, poslanec a zemědělec Marian Jurečka vypráví o svých začátcích na politickém poli i o tom, jak poslední rok zasáhl do jeho pracovního a soukromého života. Jaká je náplň jeho všedního dne? A jak ho ovlivnily příběhy starších lidí?

Dnes je pondělí. Jak bude vypadat zbytek vašeho dne?

Já se snažím dlouhodobě držet tzv. poslanecké pondělky, neboť nikdy není plénum ani zasedání výborů ve Sněmovně. V pondělí by měl být tedy každý poslanec ve svém regionu, ve své kanceláři dostupný problémům toho kraje, který zastupuje na celostátní úrovni. Na dnešek tak mám sjednaných několik schůzek s občany a když někdo přijde bez předchozí domluvy, tak mezitím zkusíme vyřešit, co zrovna jeho trápí.

Jak zasáhl coronavirus do vašeho diáře za poslední rok a půl?

Do mého diáře nezasáhl jen coronavirus, ale také fakt, že jsem se před rokem a půl stal předsedou KDU-ČSL. Diář jsem si musel upravit tak, že kromě práce poslance musím mít prostor pro řízení KDU-ČSL, práci předsednictva a setkávání se s jednotlivými pracovními týmy. Do toho však loni přišel covid, který zasáhl i můj soukromý život. Jsem tátou pěti dětí. Tři z nich chodí do školy a manželka je učitelkou na základní škole. Stejně jako většině lidí se nám život změnil opravdu zásadně. To si každý rodič umí určitě velmi dobře představit.

Zanedlouho proběhnou volby do Poslanecké sněmovny. Co mají politické strany koalice SPOLU společného?

Naším cílem je, aby tu nebyla vláda, která funguje jako one-man show, ale abychom vytvořili dobrý tým lidí, kteří rozumí svým oborům, nesou za ně plnou odpovědnost a chtějí naši společnost nějakým způsobem posunout.

Jak se dá skloubit role předsedy politické strany, poslance a tatínka pěti dětí?

Času je samozřejmě málo, ale když je člověk například o víkendu doma, tak toho musí využít. Máme spoustu společných zálib. Jsme hudební rodinou, takže spolu hráváme na různých akcích, dále nás zajímá zemědělská

KDO JE MARIAN JUREČKA?

Marian Jurečka je tatínkem pěti synů, poslancem a od ledna 2020 předsedou KDU-ČSL. Narodil se roku 1981 v Přerově a svůj rodný Olomoucký kraj dnes také zastupuje v Poslanecké sněmovně. Na Mendelově univerzitě vystudoval obor rostlinolékařství. V roce 2013 byl zvolen poslancem a mezi lety 2013 a 2017 zastával post ministra zemědělství ČR. Ve volném čase se věnuje zejména farmaření na rodinném statku, zemědělské technice, hře na tubu a další nástroje. Za koalici SPOLU kandiduje jako jednička v Olomouckém kraji.

technika, se staršími kluky pak máme rádi motorky. Když jsem byl ministrem, bylo to náročnější, protože jsem byl v Praze od pondělí do pátku. Momentálně jsem alespoň pondělky v Olomouci. Je samozřejmě hodně věcí, které leží na manželce.

Jak vás osobně ovlivnily příběhy a zkušenosti starších lidí z vašeho okolí?

Silně. Nejvíce mě ovlivnil můj dědeček, který byl zemědělec a měl můj neskutečný obdiv, protože až do svých dvaasedmdesáti let tvrdě pracoval na statku. Byl muzikant a vedl mě ke stejnému zájmu, zpíval a hrál na kúru kostela. Když mi bylo deset, tak jsem i díky jeho přičinění začal hrát na tubu. Je to úžasný relax, dávat radost a vidět reakce lidí.

Starší lidé často trpí nemocemi a potřebují fungující zdravotnictví. Pandemie ale ukázala, že se na tuto oblast nedá stoprocentně spolehnout. Jak to změnit?

Zdravotnictví potřebuje změny, stále jsou v něm velké rezervy, hlavně v přístupu k jednotlivým pacientům a jejich potřebám. Abychom zdravotnictví mohli zlepšit, musíme jej začít profesionálně řídit. Musíme využít poznatky, které jsme nasbírali během pandemie. Ochrana kvalitního a důstojného života ve všech jeho etapách je pro nás mimořádně důležitá, proto budeme podporovat také komplexní paliativní péči, kterou stát dosud zanedbával.

PAVEL BĚLOBRÁDEK: V LEDNU JSME S ROZTROUŠENOU SKLERÓZOU OSLAVILI DVACET LET

Bývalý předseda KDU-ČSL Pavel Bělobrádek v rozhovoru promluvil nejen o oddanosti ke své straně, ale také o více než dvacetiletém boji s roztroušenou sklerózou. Zachránilo ho to, že lékaři jeho onemocnění rozpoznali včas.

Začnu hned zpřítomně, proslychá se o Vás, že máte nějakou dlouholetou milenkou. Můžete mi to potvrdit?

Ano, já mám milenky dvě, jednu opustit mohu, tu druhou neopustím nikdy. Ta první je KDU-ČSL, které jsem věnoval podstatnou část svého produktivního života, ale tu teoreticky opustit mohu. Každopádně tou druhou je roztroušená skleróza a ta mne neopustí zřejmě nikdy.

Údajně jste nedávno slavil výročí. Bylo kulaté?

Ano, v lednu jsme s roztroušenou sklerózou oslavili dvacet let našeho společného soužití. Člověk si váží toho, že ač se zdravotní stav zhoršuje, tak pořád je v takovém stavu, že může plně zastávat pracovní výkon. Přestože mám omezení, která logicky vyplývají z mé diagnózy, žijeme s roztroušenou sklerózou ve vztahu, který se dá poměrně dobře snášet.

Jak proběhlo vaše první setkání?

Přijel jsem na koleje a začaly mi brnět ruce, říkal jsem si, že je to snad nějaká alergie, ale pak se ukázalo, že to tak není. Tehdy to mělo nějaké peripetie a je jasné, že nyní se spousta případů diagnostikuje lépe a hlavně dříve. To, co byla velká potíž v minulosti, bylo to, že se spousta případů diagnostikovalo pozdě, někdy až několik let po propuknutí nemoci. Já jsem měl to štěstí, že se nemoc podařilo odhalit poměrně brzy. Neurolog, ke kterému jsem se objednal mi nic nenašel, ale jelikož se příznaky stále zhoršovaly, v nemocnici mi sdělili diagnózu poměrně brzy, celé to trvalo jen několik týdnů.

Nemoc má i svůj den v kalendáři – je tam uvedený vždy k 30. květnu jako Den roztroušené sklerózy. Jak se ten den připomíná?

Především má informovat. A to nejen společnost, že tato choroba existuje, ale také má sdělit, že se nemá podcenit jakýkoli příznak, který by u mladých lidí mohl směřovat

k této diagnóze, protože na začátku je to především velký boj o čas. Čím dříve je nemoc diagnostikována, čím dříve je nasazena léčba, tím větší je pravděpodobnost, že roztroušená skleróza bude mít menší následky. Důležité je, aby některé mýty, které jsou stále kolem této choroby, padly a aby to pomohlo zejména těm, kteří jsou čerstvě diagnostikováni.

KDO JE PAVEL BĚLOBRÁDEK?

Pavel Bělobrádek se narodil v roce 1976 v Náchodě. Vystudoval veterinární hygienu a ekologii na Fakultě veterinární hygieny a ekologie Veterinární a farmaceutické univerzity Brno. Roku 2010 na CEVRO Institutu vystudoval Liberálně-konzervativní akademii. Následně vystudoval v letech 2011–2013 Postgraduální MPA program – Bezpečnostní a krizový management. Od roku 2001 pracoval na Krajské veterinární správě pro Královéhradecký kraj, kde až do roku 2009 působil na pozici veterinárního inspektora. V letech 2010 až 2019 byl předsedou KDU-ČSL, od ledna 2014 do prosince 2017 místopředsedou Sobotkovy vlády pro vědu a výzkum. V říjnu 2013 se stal poslancem. Je ženatý, s manželkou Janou mají tři děti. Na kandidátce koalice SPOLU je dvojkou v Královéhradeckém kraji.

NINA NOVÁKOVÁ: HUDEBNÍ ŠOUBYZNYS BYL TVRDÁ ŠKOLA

Středoškolská pedagožka Nina Nováková vystudovala Filozofickou fakultu UK, v mládí se ale vrhla do světa hudebního šoubyznysu. Jaké bylo zpívat před tisícovým davem? A kdy se vrátila k učitelství?

Co pro vás znamená, když se řekne senior?

Málo si uvědomujeme, že dnešní člověk je seniorem dvacet až třicet let. Je to stejně dlouhá a pestrá etapa, jako třeba věk od dvaceti do padesáti. Nejšťastnější jsou samozřejmě senioři, kteří se mohou věnovat vnučatům a pravnoučatům. Mluvit o bezmocném a neinformovaném seniorovi je stejné klišé, jako teorie o nezodpovědných a hloupých mladých. Společnost je citlivý ekosystém, proto nejlepší pomoc je ta, která myslí na všechny. Patříme k sobě bez ohledu na majetek, na vzdělání, bez ohledu na věk. Proč se stydíme říct: Vy mladí a dospělí jste chodili do školy za naše daně, my teď máme důchod za vaše. Nechceme vás v tom ale nechat. Máme čas, trpělivost a radost z toho, když můžeme být užiteční.

Je pravda že jste se živila zpěvem?

Ano, zpívala jsem profesionálně od osmdesátých let do devadesátých let. Využila jsem toho, co jsem se od dětství naučila ve špičkově vedeném dětském sboru na Pedagogické fakultě UK. Začala jsem s Michalem Tučným a u country rocku jsem už zůstala. Založila jsem vlastní skupinu a hráli jsme v Německu, Rakousku a Švýcarsku. Byla to pro mě hodně tvrdá škola odpovědnosti. Na jevišti jsem byla šťastná. Věděla jsem ale, že mám tři nebo čtyři písničky na to, abych si získala publikum. Country akce byly většinou před několika tisíci „kovboji“, kteří dokázali být nadšení, ale nic nám neodpustili. Nekonečné hodiny jsme trávili jízdami v autě a hrozně jsem se vždycky těšila domů.

V mládí jste ale vystudovala učitelství na Filozofické fakultě UK. Kdy jste se k profesi vrátila?

Vždycky jsem chtěla učit, osud mi to ale kvůli komunismu nějakou chvíli nedopřál. Vysnila jsem si, že budu působit na gymnáziu v Brandýse nad Labem, kde jsem sama studovala. Splnilo se mi to trochu náhodou. V rámci oslavy výročí tehdejší ředitel říkal: „My bychom chtěli obnovit slávu gymnázia, ale ke slávě patří latina, protože to je ta pravá vzdělanost. Ale nemáme žádného latináře.“ Hned jsem se panu řediteli ohlásila a učím tam latinu, ZSV a etickou výchovu dodnes.

KDO JE NINA NOVÁKOVÁ?

Nina Nováková se narodila v Brandýse nad Labem, kde žije. Vystudovala Univerzitu Karlovu, Filozofickou a Pedagogickou fakultu v oborech latina, čeština, společenské vědy a etická výchova. V letech 1981–1993 profesionálně zpívala s M. Tučným, P. Spáleným a s vlastní country-rockovou skupinou. V roce 2002 byla zvolena zastupitelkou ve svém městě, potom ve Středočeském kraji a v roce 2013 se stala poslankyní Parlamentu ČR za TOP 09, ale od roku 2017 je nestraník. Je vdaná a má jednoho syna. Za koalici SPOLU ve Středočeském kraji je na osmém místě kandidátky.

Kromě učení se zajímáte také o zooparky. Proč?

V současné době prakticky už neexistuje volná příroda, proto musíme nacházet různé způsoby, jak sdílet se zvířaty prostor naší planety a hlavně, jak uchovat rychle mizející druhy pro budoucnost. Zooparky jsou dostupná varianta, kde zvířata mají, co potřebují a zároveň se k nim celá rodina může dostat co nejbliž. Sama jsem měla příležitost vypiplat tygřata a medvíďata, která odložila jejich matka. Nejkrásnější je příběh tygra Sahiba, kterého jsme měli doma sedm měsíců. Aktivní léta prožil pod

vedením skvělého drezéra a dočkal se i spokojeného stáří. Letos jsem s jednou maminou a s jejími šesti dětmi projela všechny středoečeské zooparky. Bylo milé, když děti říkaly: „Hele, teta umí mluvit s tygrama!“ Ano, tygří řeč jsem nezapomněla...

Cuketová polévka se slaninou

Ingredience: 2 menší cukety, 2 brambory, 1 střední cibule, 2 stroužky česneku, 1 l zeleninového vývaru, 100 g slaniny, 1 lžice másla, 100 ml smetany, zelená petrželka, sůl, pepř

Postup: Cukety rozkrojte, vyberte semena a nakrájejte je na menší kostky. Cibuli a česnek nakrájejte nadrobno a spolu s cuketou ji orestujte na rozpáleném másle. Přidejte na kostky nakrájené brambory, a ještě krátce osmahněte. Zalijte vývarem, osolte, opepřete a vařte do změknutí. Polévku rozmixujte na hladký krém, přidejte smetanu a nechte ještě krátce projít varem. Na talíři ozdobte osmaženou slaninou. A zelenou petrželkou.

Tenké palačinky

Ingredience: ½ l mléka, 200 g hladké mouky, 3 vejce, 30g másla, špetka soli

Postup: Vlažné mléko a vejce dobře promíchejte. Přidejte špetku soli, 2/3 rozpuštěného másla a za stálého míchání přisypávejte prosetou mouku. Těsto důkladně vyšlehejte metličkou. Zbytek másla rozehřejte na pánvi a naběračkou nalévejte těsto jen tak, aby zakrylo dno. Jak začnou okraje zlátnout, palačinku otočte a krátce opečte i z druhé strany. Máslo pod ostatní palačinky už nepřidávejte. Palačinky můžete podávat se sladkou i slanou náplní.

Zapečený lilek

Ingredience: 2 středně velké lilky, 150 g mletého masa (mix hovězí a vepřové), 1 cibule, 1 paprika, 3 rajčata, hrst čerstvého oregana, 2 lžice olivového oleje, 150 g parmazánu, sůl, pepř

Postup: Omyté lilky podélně rozpulte a dejte péct na 20 minut do trouby. Na oleji zpěňte nadrobno nakrájenou cibuli, přidejte mleté maso a prudce osmahněte. Osolte, opepřete, přidejte nakrájenou papriku, rajčata, nasekané oregano a duste. Z vychladnutých lilků vydlabejte dužinu a přidejte k masové směsi, promíchejte a směsí naplňte lilky. Zapékejte asi 15 minut. Ještě horké posypte parmazánem.

Nepečený jahodový cheesecake

Ingredience: 250 g máslových sušenek, 50 g ovesných vloček, 100g másla, 1 lžice javorového sirupu, 500 g mascarpone, 500 g jahod, 3 plátky želatiny, 100ml smetany na vaření, 250ml smetany ke šlehání, 100 g cukru krupice, 1 limetka

Postup: Sušenky rozdrobte a smíchejte s vločkami, rozpuštěným máslem a javorovým sirupem. Vzniklou hmotu rovnoměrně natlačte na dno dortové formy a nechte hodinu vychladit. Želatinu pár minut namočte. Mascarpone promíchejte s cukrem, šťávou a nastrouhanou kůrou z limetky. Přidejte rozmíchanou želatinu, nadrobno nakrájenou polovinu jahod a ušlehanou šlehačku. Krém nalijte na sušenkový korpus a nechte několik hodin vychladit. Dozdobte jahodami.

Křehké kuře na gril

Ingredience: 4 kuřecí stehenní nebo prsní řízků, 1 bílý jogurt, 1 lžice olivového oleje, 3 stroužky česneku, šťáva z půlky citronu, 1 menší cibule, čerstvé listy šalvěje a oregana, lžička sladké papriky, sůl, čerstvě mletý pepř

Postup: Cibuli nastrouhejte najemno, česnek utřete a bylinky nasekejte nadrobno. Přidejte ostatní ingredience a dobře promíchejte. Vložte maso a marinujte v lednici v uzavřené nádobě nejméně 12 hodin. Před grilováním nechte přebytečnou marinádu odkapat.

Těstoviny s lososem a špenátem

Ingredience: 500 g těstovin (nejlépe tagliatelle), 400 g filetu z lososa, 300 g čerstvých listů špenátu, 50g másla, 150ml smetany, 100 g parmazánu, 3 stroužky česneku, sůl, čerstvě mletý pepř, citronová šťáva

Postup: Těstoviny uvařte dle návodu, takzvaně „na skus“. Lososa nakrájejte na větší kousky a prudce orestujte na másle, přidejte plátky česneku, a ještě krátce restujte. Přidejte listy špenátu bez stonků a nechte je zavadnout. Osolte, zalijte smetanou, krátce provařte, opepřete a zlehka vmíchejte k těstovinám. Podávejte posypané parmazánem a pokapané citronovou šťávou.

VÍT KAŇKOVSKÝ: SENIORŮM CHYBÍ MOŽNOST SEBEREALIZACE

Vít Kaňkovský je známý lékař z Třeště, který v roce 2017 obdržel ocenění Gentleman silnic za pomoc vážně zraněnému motorkáři. Je lidovecký poslanec a místopředseda výboru pro zdravotnictví. V rozhovoru se vyznal ze svého vztahu k seniorům a zároveň popsal, co je trápí a co by jim mohlo pomoci k hezčím životům.

Mají se podle vás čeští senioři dobře?

Na tuto otázku se těžko odpovídá, protože každý člověk to vnímá jinak a také situace každého seniora je jiná. Tak, jak se setkávám se staršími lidmi v ordinaci nebo během svých cest po kraji Vysočina, tak větší část seniorů je poměrně spokojena se svou materiální situací, naopak mnohdy je trápí pocity samoty, někdy i odstrčení a mnohdy i pocity zbytečnosti. V tomto ohledu má česká společnost velké rezervy.

Co jim podle vás nejčastěji chybí?

Jak už jsem zmínil, nejčastěji starším lidem chybí větší kontakt s lidmi a možnost určité seberealizace a zapojení se do zájmových činností, které jim zdraví dovolí.

A jak vy konkrétně seniorům pomáháte?

Se seniory jsem ve velmi častém kontaktu jako lékař a snažím se jim pomoci s jejich zdravotními potížemi. V politice se velmi aktivně věnuji problematice fungování a dalšího rozvoje všech typů sociálních služeb, zejména terénních, které jsou právě pro seniory velmi důležité. Stejně tak bojuji za další rozvoj paliativní a hospicové péče. A zapojuji se i do několika charitativních projektů zaměřených na seniory a zdravotně handicapované. A párkrát do roka navštěvuji seniory jako muzikant a snažím se jim zpříjemnit chvíle zpěvem s kytarou.

Jaká je vaše představa pro vlastní důchodové období? Na co se těšíte? Budete odpočívat, nebo jste spíše typ pro aktivní trávení volného času?

Moc si přeji, aby mi zdraví dovolilo věnovat se aktivnímu trávení stáří, mám rád přírodu, cestování, hudbu i rekreační sport.

Co považujete za největší problém českého zdravotnictví a jak jej řešit?

Obrovským problémem současného zdravotnictví je nedostatek zdravotnického personálu. Nejvíce se to projevuje na venkově, kde například sehnat zubaře je úkol pro kouzelníka. A velké potíže mají i mnohé nemocnice jak s chybějícími lékaři, tak s nedostatkem zdravotních sester. Vidím jako zásadní ocenit lékaře, kteří budou ochotni opustit větší města a jít pracovat na venkov. Nemůže to ale být v řádech jednoho, dvou procent. Bude nutné v tomto ohledu nastavit vyšší ohodnocení v řádech desítek procent. A mladí lékaři také kladou velký důraz na to, aby i na vesnici mohli poskytovat moderní léčbu, je tedy třeba je podpořit i v přístrojovém vybavení.

KDO JE VÍT KAŇKOVSKÝ?

Vít Kaňkovský žije v Třešti, narodil se v roce 1970 v Brně. Je absolvent Gymnázia Otokara Březiny v Telči a v Brně vystudoval Lékařskou fakultu Masarykovy univerzity. Od 90. let pracuje jako lékař - působil v Nemocnici Milosrdných bratří v Brně, později v Nemocnici Jihlava. Od roku 2000 pracuje v Nemocnici Havlíčkův Brod, v letech 2006 až 2011 jí dokonce dělal ředitele. Od roku 2012 je primářem oddělení Centrální operační sály a centrální sterilizace. Osm let je poslancem Parlamentu ČR, od roku 2017 má funkci místopředsedy výboru pro zdravotnictví. Je ženatý a má čtyři děti. Za koalici SPOLU kandiduje na Vysočině na prvním místě.

MAREK VÝBORNÝ: NOVELA EXEKUČNÍHO ZÁKONA PŘINÁŠÍ NEJVĚTŠÍ ZMĚNY NA POSLEDNÍCH 20 LET

Marek Výborný je bývalý předseda KDU-ČSL a ředitel gymnázia v Pardubicích, který momentálně působí jako člen ústavně-právního výboru ve Sněmovně. Co má společné učitelství s politikou? A co přinesou změny v rámci novely exekučního řádu?

Podle vašeho okolí jste zapálený učitel. Je něco, co spojuje školní lavice a Poslaneckou sněmovnu?

Povolání učitele už nevykonávám, momentálně se na plný úvazek věnuji sněmovní práci, ale je pravda, že mě učitelství vždy velice naplňovalo. Ale máte pravdu, že mezi Poslaneckou sněmovnou a školou určité jsou společné znaky. Politik by měl umět jasně a slušně komunikovat s okolím. Také by měl být schopný předat svým voličům informace tak, aby je pochopili a mohli se podle nich dobře rozhodnout.

Ve Sněmovně jste člen ústavně-právního výboru a zabýváte se problematikou exekucí. Podílel jste se také na exekuční novele, čeho se konkrétně týká?

Největší problém s exekucemi v České republice byly exekuce dětí. V tomto ohledu jsme ještě nedávno byli daleko za okolními zeměmi. Dejme si jako příklad malé dítě, za které rodiče nezaplatí při narození poplatek v porodnici. Jen co v osmnácti letech vkročí do dospělosti, dostane od exekutora výzvu k zaplacení tohoto poplatku, je ale mnohonásobně zvýšený o penále a úroky. Naštěstí se nám tento nesmysl podařilo zrušit. Odeť jsou za všechny dluhy dítěte do 13 let odpovědní rodiče nebo zákonní zástupci. A případné dluhy udělané od 13 let výše musí mladý dospělý splácet jen do výše svého majetku. Pro tuto změnu hlasovali všichni poslanci, a to se stává opravdu jen málokdy.

Velkou novelu exekučního řádu se podařilo po více než dvou letech dovést do finále na začátku července. Co dalšího se mění?

Poslanecká sněmovna schválila znění upravené Senátem a tím potvrdila největší změny v exekucích u nás za posledních dvacet let. Velkým přínosem do budoucnosti

KDO JE MAREK VÝBORNÝ?

Marek Výborný se narodil v roce 1976 v Chrudimi. Vystudoval teologii a historii na Univerzitě Palackého v Olomouci. Od roku 2001 učil dějepis, společenské vědy a latinu na Gymnáziu, Mozartova ul. v Pardubicích. Od roku 2012 byl i ředitelem tohoto gymnázia. V roce 2017 byl zvolen za KDU-ČSL do Poslanecké sněmovny PČR, kde se stal mimo jiné členem ústavně-právního výboru a předsedou podvýboru pro problematiku exekucí, insolvencí a oddlužení. V letech 2019–2020 byl předsedou KDU-ČSL. Je vdovec a vychovává tři děti. Na kandidátce koalice SPOLU je trojkou v Pardubickém kraji.

bude otočení postupu při splácení dluhu. Zároveň jsme exekutory vyzvali, aby citlivě řešili dlužníky, které na jižní Moravě zasáhlo tornádo. Už dnes zákon umožňuje třeba přerušení exekučního řízení. Zásadní úpravou je prosazení „lidoveckého léta“, které je nabídkou řešení všem, kteří jsou dnes v exekuci s dluhem vůči státu či státním organizacím.

Pojďme se ještě podívat na jinou část politiky. Máme teď čtrnáct volebních okrsků, bylo by podle vás lepší mít jen jeden?

Vím, že například strana ANO chtěla spojit všechny kraje ve volbách dohromady a mít jen jeden volební okrsek. Teoreticky by to byl nejvíce spravedlivý systém ze všech, ale prakticky je to nefunkční koncept. Každý kraj má jiné potřeby. Požadavky občanů hlavního města Prahy jsou jiné než občanů například Karlovarska či Vysočiny. Kromě toho by pak voliči museli hledat svého favorita v seznamu třeba 200 lidí, a podobný počet kandidátů má každá strana. Podle mého názoru to není proveditelné a jsem rád za volební systém, který teď u nás máme.

TOM PHILIPP:
K POLITICE PATŘÍ IDEÁLY
I VYTRVALOST

Přednosta Kliniky revmatologie a rehabilitace 3. LF UK a Fakultní Thomayerovy nemocnice a kandidát do Poslanecké sněmovny za KDU-ČSL hovoří o svých politických začátcích i o tom, co mu politika dala a vzala. Jak zvládal politické prostředí v devadesátkách? A co ho naučila komunální politika?

Jak zvládáte zkoordinovat práci přednosty, politika, učitele a zároveň být dobrým tátou velké rodiny?
Největší problémy s časem jsem měl, když byly děti malé. Dětem je třeba se věnovat, aby z nich něco pořádného vyrostlo, a já doufám, že jsem nic nepodcenil. Teď už jsou děti dospělé a je to proto podstatně jednodušší. Naši kliniku vedu společně s primářem, takže pokud budu zvolen do sněmovny, máme jasný plán, jak řídit kliniku, a přitom mít dostatek času na práci ve Sněmovně.

Jaké rozdíly vidíte v tom, jak bylo ministerstvo vedeno za vás, resp. za pana ministra Němečka, a jak vypadá dnes?
Na ministerstvu jsem byl mezi lety 2014 a 2017. Zabýval jsem se úhradami zdravotní péče a dohledem nad zdravotními pojišťovnami. Snažili jsme se dělat věci transparentně a s maximální erudicí, protože jsme na ministerstvo šli už s praktickými zkušenostmi s managementem ve zdravotnictví. Usilovali jsme o to, aby naše rozhodnutí byla co nejvíce opřená o praxi či vědecké poznatky. Nynější ministerstvo ani není schopno vydat opatření, aniž by mu to nevracely soudy jako na běžícím pásu.

Roku 1994 jste z posledního místa kandidátky poskočil na první. Jaké to bylo, stát se tak mladým politikem?
Pro mě to bylo obrovské překvapení, protože jsem na tu kandidátku šel spíše podpořit své známé. Nicméně jsem to přijal jako velkou výzvu. Bylo zajímavé být v politice devadesátých let, neboť všichni chtěli něco nadšeně zlepšovat a politici ještě nebyli „politiky“. Dnes už to žel často není o té radosti budovat. Snažím se uchovat si chuť měnit věci k lepšímu a starat se o naši společnou zemi co nejlépe. Jsem v tomto tak trochu idealista a pořád věřím, že ideály jsou v politice potřeba. Mým oborem je zdravotnictví a mojí touhou je zlepšit jeho kvalitu včetně většího propojení se systémem sociální péče.

KDO JE TOM PHILIPP?
Tom Philipp je lídrem za KDU-ČSL v Praze, na kandidátce koalice SPOLU kandiduje z pátého místa. Je lékař, přednosta Kliniky revmatologie a rehabilitace 3. LF UK a Fakultní Thomayerovy nemocnice a člen Zastupitelstva městské části Praha 12, do něhož byl zvolen sedmkrát za sebou. Narodil se roku 1968 v Praze. Po absolvování 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy se stal lékařem ve FTN, kde byl mezi lety 2005 a 2014 náměstkem ředitele pro léčebnou péči. V letech 2014-2017 pak zastával post náměstka ministra zdravotnictví. V politice se zaměřuje na sociální a zdravotnicko-ekonomická témata. S manželkou Štěpánkou vychovali pět dětí.

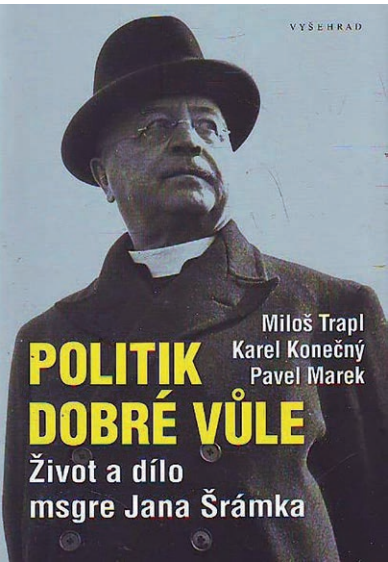
Naučila vás komunální politika něco zásadního?
Jistě. Politika je trochu jako medicína, akorát že u medicíny máte nejdřív šest let školy, kde vám dají spoustu teoretických znalostí. V politice si to musí člověk odžít, vyzkoušet si co jak funguje. Politika mě naučila spoustu organizačních a technických dovedností a vytrvalosti. Když chcete něco prosadit, musíte to vzít do vlastních rukou a jít si za tím.

Jaké máte koníčky mimo politiky?
Myslím, že jsem byl celý život čínorodý, stejně jako moji rodiče. Tatínek mě naučil chovat králíky a včelařit a milovat les. Maminka mě naučila chovat psy a díky chovné stanici TERNO jsem se stal nejen milovníkem psů, ale i mezinárodním rozhodčím exteriéru několika plemen, výcvikářem a vystavovatelem psů. S manželkou milujeme hory, a tak cestujeme po horách v Česku i zahraničí. Když je práce hodně a stres, jedu se projet na kole. To mi hodně pomáhalo hlavně v době práce na ministerstvu, kdy jsem každý den jezdil do práce na kole, abych si věci promyslel a načerpal síly.

SOUTĚŽ

Chcete si odpočinout u knížky a zároveň se něco zajímavého dozvědět?
Máme pro vás soutěž. Stačí odpovědět na otázku: Jak se jmenovali poslední tři předsedové strany KDU-ČSL? Své odpovědi zasílejte do 28. října 2021 e-mailem na adresu: jesatkova@kdu.cz, nebo poštou na adresu: Ústřední kancelář KDU-ČSL, Palác Charitas, Karlovo nám. 5, 128 00 Praha.

Co můžete vyhrát?
Hned tři z vás mohou získat knihu s názvem: Politik dobré vůle. Život a dílo msgre Jana Šrámka. Publikaci navíc dostanete s věnováním od předsedy KDU-ČSL Mariana Jurečky.

Msgre Jan Šrámek (1870–1956) byl v letech 1940–1945 předseda londýnské exilové vlády, patří mezi významné politiky českých a československých dějin. V lednu 1919 sjednotil české křesťanské strany a založil tak Československou stranu lidovou. Zároveň se stal i předsedou strany.

KŘÍŽOVKA

POMUCKA-ADOVAT, BARBUS, SIS, PES, PARÁ, POA	OPATŘITI	KATOLIK HANLIVÉ	ODDĚLENÍ NEMOCNICE ZKR.	STŘELNÁ ZBRÁN		ŘÍZENÁ	ROZPOČET ZASTAR.	KARTA DO MOBILU		INICIÁLY SKLADA-TELE DVORÁKA	SOUŽITÍM SBLUŽENÍ	JMÉNO FOTBALISTY BICANA	SERIALOVÁ ZDRAVOTNÍ SESTRČKA	INICIÁLY BÁSNÍKA TOMANA		SVÁTEK	BÝV. SPZ PRAHY	PLAVECKÝ STYL	JMÉNO HEREČKY KABATOVÉ
PROTI-KLAD					OBEC			ROSOL							HUDEBNÍ ŽÁNŘ				
					NICKA										ZABÝVAJÍCÍ SE LNEM				
NIŽŠÍ ŠLECHTICI								DOBŘE VY-CHOV. MUŽI NADŠENÍ MN. Č.											
1. DÍL TAJENKY									ZNAČKA LEPENKY					NEVĚNOVAT					
									STOVKY					STRUNNÝ HUDEBNÍ NÁSTROJ					
INICIÁLY ZÁVODNÍKA ENGEHO			TROUCHNI-VĚT HOVOR. V TENTO DEN					LÉČKY					ROZLEHLÉ POLE				TYP VOZU ZN. FORD		
								STÁT V BRAZÍLIÍ					MORAVSKÝ HRAD				KINGŮV ROMÁN		
AUTOMATIZ. ŽELEZNIČNÍ DOPRAVY ZKR.				STARÉ ČES. ZÁJMENO AMBALÁ-ŽOVÁ			JSOUCÍ NA 5. MÍSTĚ					BOURAT						MIMO-ZEMŠŤAN	POCHODY
							KRÁTKÉ KABÁTY					SPOLUPRA-COVAT							
SÍŤ PRODEJEN OBLUVI				POLOHA V JOZE						HRYZNOUT									
				OŘEZANÉ ČÁSTI						CITOSLOVCE CHRÁPÁNÍ									
SPOJKA VYLUCOVACÍ						PLOŠNÉ JEDNOTKY				LAČNÉ ZÁMĚRY							FINANČNÍ ÚRAD ZKR.		
						VIDINY VE SPÁNKU				CHEM. ZN. RTUTI							AMERICKÝ STÁT		
VLASTNÍ TESAŘI									STRAŠNÝ							SOSNOVÝ HÁJ			
								SPORTOVNÍ BUNDA								POUČKA			
INICIÁLY ZPĚVÁČKY CSAKOVÉ			SIBÍŘSKÁ ŘEKA					STRANA ANGL. ZKR.			LIPNICE BOTAN.				FRANTIŠKA DOMÁCKÝ				
			DLOUHÁ TUŘEC, DYKA					SULFID ŽELEZNATÝ			HODNĚ STUDENÁ				JMÉNO BÝV. ČIN, VUDCE				
	KLON	DOMÁCÍ ZVÍŘATA ŽENSKÉ JMÉNO					ZNAČKA KOSMETIKY SESOUVÁNÍ		KRÁL ZVÍŘAT					ČERNÁ SMRT				RYBÁŘSKÁ POTŘEBA	KRMIT
									PŘENÁŠET (TEPLO)					BRUTTO RE-GIST. TUNA					
SUBTROPIC-KÉ PLODY						SÍŤOVY POČÍTAC							RYBA PARMA						
						ENERGICKY							JM. ZPĚV. ZAGOROVÉ						
VĚNOVANÁ					2. DÍL TAJENKY														
					EVROPSKÁ UNIE ZKR.														
POBÍDKA				LED NĚMECKY				CHEMICKÝ SLUČOVAT							KONZERV-VOVAT KOUŘEM				
				ZNAČKA KILOMETRU				INIC. MALÍŘE ALEŠE							PAN ANGL. ZKR.				
VĚŠTÍRNA									JMÉNO TENISTY LENDLA					OBOUŽI-VELNÍCI					
ČÁST BIBLICKÉHO TEXTU					PRVNÍ ŽENA				OTEC HOVOR.					OPĚTOVNÝ START POČÍTÁČE					

JAN BARTOŠEK: ŘADU LET JSEM JAKO DRAMATERAPEUT POMÁHAL LIDEM S DROGOVOU ZÁVISLOSTÍ

Poslanec za KDU-ČSL a radní Jihočeského kraje Jan Bartošek je mimo jiné i členem divadelního souboru a stále funguje jako dramaterapeut. Co taková práce obnáší? A čemu ho vedla jeho rodina?

Dříve než jste vstoupil do politiky, zabýval jste se dramaterapií a byl jste dramaterapeut v Terapeutické komunitě Podcestný mlýn u Dačic. V čem dramaterapie spočívá?

A stále jsem dramaterapeutem! Ono to má takový zvláštní název, protože člověk na první dobrou z toho slyší drama a terapie, to znamená divadlo a terapie. Řada lidí se mě ptá, jak se to dá dohromady skloubit. Já tuto svoji profesi neskutečně miluji. Řadu let jsem jako dramaterapeut pomáhal lidem ať už s drogovou závislostí anebo například pěstounským rodinám. Když to řeknu velmi zjednodušeně, je to využití divadelních technik v terapii.

Sám jste členem ochotnického divadla.

Divadelní soubor Tyl. Ano, přesně tak, v Dačicích.

Je to i pro vás samotného jakási forma terapie? Pro vás nebo obecně pro herce? Ač to tedy není součástí terapie.

Divadlo je úžasné dobrodružství. Divadlo, to je pro mne především radost. To je svět sám o sobě, to je kouzlo kolegyň a kolegů, kteří s vámi hrají. Pro mě je to především možnost potkávat se s lidmi a zažít tu krásu a mystérium divadla, které vám propůjčuje nekonečné možnosti.

V jednom rozhovoru jste zmínil, že vaším heslem je pořádek a prosperita. Proč toto spojení?

Protože to funguje. Rodiče mi říkali: „Zachovávej řád a řád zachová tebe.“ Mně se to líbí a myslím si, že je mi to vlastní. Já chci budovat společnost, kde fungují pravidla, a která se dokáže postarat o slabší a zranitelné. Jestliže máte řád, tak z toho roste prosperita.

Mají se podle vás čeští senioři dobře? Co jim nejčastěji chybí?

Z mých zkušeností z cestování po světě mám možnost srovnání, a tak si myslím, že obecně žijí senioři v České republice důstojný život. To, co našim seniorům často chybí, je společnost a zájem okolí a bohužel někdy i rodiny. Mohou trpět jistou mírou osamělosti. Proto je důležité, aby děti nezapomínaly na své rodiče a v době jejich stáří se jim věnovaly. Jedním z mých plánů jako poslance je podporovat aktivity zaměřené na seniory tak, aby byly podporovány nejen státem, ale i obcemi a městy.

KDO JE JAN BARTOŠEK?

Jan Bartošek se narodil v roce 1971 v Jihlavě. Vystudoval Jihočeskou univerzitu v Českých Budějovicích, zemědělskou fakultu. V letech 2000 až 2003 absolvoval specializační studium Dramaterapie na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Od roku 2000 se živil jako terapeut v Terapeutické komunitě Podcestný mlýn u Dačic, kde se věnoval práci s klienty léčícími se ze závislosti na návykových látkách. Je také externím pedagogem na Pedagogické fakultě UP v Olomouci. Od roku 2014 do roku 2017 byl místopředsedou Poslanecké sněmovny, od roku 2013 je poslancem a od října 2017 předsedou poslaneckého klubu KDU-ČSL. Byl také zastupitelem a nyní je radní Jihočeského kraje, bývalým místostarostou města Dačice, od prosince 2011 místopředsedou KDU-ČSL. Je ženatý a má dva syny. Na kandidátce koalice SPOLU je dvojkou v Jihočeském kraji.

PAVLA GOLASOWSKÁ: NAVRHUJI ZVÝŠENÍ DŮCHODŮ OVDOVĚLÝM, INVALIDŮM A MAMINKÁM

Třinecká poslankyně Pavla Golasowská má k sociální oblasti a k seniorům velmi blízko. I proto ví, co jim chybí, a co je případně třeba udělat pro to, aby se měli lépe. V rozhovoru poukazuje na problémy, které trápí dnešní seniory. Rozpovídala se také o tom, jak přemýšlí o budoucnosti a jaké bylo vyrůstat na venkově.

Mají se podle vás čeští senioři dobře? Co jim nejčastěji chybí?

Otázkou je, co to je mít se dobře. Pokud myslíte, že v naší zemi není válka, máme co jíst a každý může mít střechu nad hlavou, tak jistě. A jsou to velice důležité potřeby, které pro značnou část světa nejsou samozřejmostí. Nicméně v naší civilizované zemi by jistě mnoho seniorů řeklo, že mít se dobře není to, co zrovna zažívají. Stále máme více než 100 tisíc důchodců, kteří mají nižší důchod než 10 tisíc korun, přestože pracovali. Mnozí po úmrtí manžela či manželky nejsou schopni dále platit nájem a zvyšující se náklady na potraviny a léky jim dělají pořádnou díru v peněženice. Co se týká nemateriálních věcí, seniorům nejvíce chybí čas, který postrádají ze strany své rodiny, svých blízkých. Čas, kdy je někdo navštíví, potěší, obejmě, pohládí a třeba i s nimi zavzpomíná na jejich mladá léta.

Na co se těšíte, až budete v důchodu? Budete odpočívat, nebo jste spíše typ pro aktivní trávení volného času?

Těším se na více času pro rodinu, protože ten se nedá koupit a bohužel se nedá ani vrátit. Mám šest dospělých dětí a deset vnoučat, tak se těším, že si je více užiju. Jinak budu i dále pomáhat lidem, kteří pomoc potřebují a o pomoc stojí, ať už jsou to senioři, rodiny s dětmi nebo mladí lidé.

Máte z budoucnosti nějaké obavy?

Tak o tom jsem nepřemýšlela. Tím, že mám velkou rodinu a vzájemně si pomáháme, tak se nebojím stáří a věřím, že v manželovi a v dětech mám velkou oporu.

Jak vzpomínáte na své rodiče a prarodiče? Měla jste pěkné dětství?

Měla jsem krásné dětství, tatínek pracoval na směny v Třineckých železárnách a maminka byla hodně nemoc-

KDO JE PAVLA GOLASOWSKÁ?

Pavla Golasowská se narodila v roce 1964 v Třinci. Od prosince 2014 je poslankyně Poslanecké sněmovny PČR, od roku 2010 zastupitelka města Třince, členka KDU-ČSL. Vystudovala obor křesťanská výchova na Cyrilometodějské teologické fakultě UP v Olomouci. Učila náboženství na školách v Třinci a Oldřichovicích. Od roku 2004 působila ve Slezské diakonii v Třinci, naposledy jako vedoucí poradny Elpis pro oběti domácího násilí a sociálně aktivizačních služeb pro rodiny s dětmi. Její specializací je rodinná a sociální politika a ochrana obětí domácího násilí. Je vdaná, má šest dětí. Na kandidátce koalice SPOLU je dvojkou v Moravskoslezském kraji a zároveň nejvýše postavenou lidoveckou kandidátkou.

na. Nemám ji už 36 let a moc mi chybí. Dětství jsem prožila na vesnici v domě, ve kterém dodnes bydlím a svůj domov tam má i dcera se svou rodinou a zatím ještě i poslední svobodný syn. Jsem člověk, který má rád přírodu, a proto bych vesnický život za město nikdy neměnila.

Umíme si vážít hodnot, které nám zanechaly předchozí generace?

Umět vidět hodnoty, které vytvořily generace před námi, tak to se mi stává s přibývajícím věkem. Čím jsem starší, tím více obdivuji zručnost, vynalézavost a um generací před námi, které vytvořily obdivuhodná díla, a nám nezbyvá, než žasnout. Takovým dílem je pro mě kostelík v Gutech ze 16. století, který byl po požáru nádherně obnoven a postaven tak, že je k nerozeznání od původního. K němu mám nostalgický vztah, tam jsme se scházeli se společenstvím mládeže v osmdesátých letech a v něm jsem se také před 36 lety vdávala.

STANISLAV ŠEC: PO ÚŘADECH NEMUSÍ KOLOVAT LIDÉ, STAČÍ KDYŽ PUTUJÍ DATA

Místostarosta městského obvodu Plzeň 3 a programátor Stanislav Šec se věnuje vývoji moderních technologií celý život. V rozhovoru promluvil nejen o tom, zda je z tohoto pohledu státní správa efektivní, ale také o důvodech, které ho vedly ke vstupu do KDU-ČSL.

Jste mimo jiné vývojářem aplikací. Měla by podle vás státní správa využívat naplno moderních technologií, nebo raději zůstat u papírů?

Jednoznačně by se měly využívat technologie 21. století. Dnes již není nutné, aby koloval po úřadech člověk. Stačí, když za něj kolují data, v horším případě papíry. Musí ale existovat výjimky, například pro starší osoby, aby byl i pro ně proces jednoduchý a srozumitelný. To je nesmírně důležité, nesmíme zapomínat na to, že technologie dnešní doby by měly pomáhat i našim seniorům.

Tento rok probíhalo sčítání lidu. Elektronický systém však spadl. Kde se podle vás stala chyba?

Myslím, že systém nebyl vytvořen na to, aby tam najednou zadávalo data tolik lidí. Každá firma by měla provést před spuštěním systému zátěžový test simulující připojení velkého množství osob, aby se podobným situacím předešlo. Nejsem si jistý, zda se zde takový test konal. Elektronické sčítání je krok správným směrem, zároveň však vím, že ty 2,2 miliardy korun se v této době daly využít lépe.

Ptám se, neboť jste místostarostou a máte ve své gesci těžkou matriku. Jaké změny pro ni přinesl rok s koronavirem?

Provoz se velmi omezil. Vládou nám bylo nařízeno omezení úředních hodin, což vedlo kontraproduktivně ke koncentraci klientů a vzniku front. Kromě ohromného množství problémů, které situace přinesla, to však pomohlo tomu, že se lidé naučili používat moderní technologie.

A teď z jiného soudku. Proč zrovna KDU-ČSL?

KDU-ČSL je stranou, která nese pro mě velice důležité hodnoty. Oceňuji, že má na prvním místě rodinu a snaží se rodičům ulehčovat život. Sám jsem rodičem, mám čtyři děti a vidím, že spousta věcí by v naší společnosti mohla

být nastavena lépe. Občas je nám vyčítáno, že si myslíme, že žena má být zavřená doma u plotny. To ale rozhodně není pravda. KDU-ČSL vytváří přijatelné podmínky pro ženy, které se chtějí uplatnit i během rodičovství. Mohou mít částečné úvazky a realizovat se. Líbí se mi, že KDU-ČSL má úctu k lidem, seniorům, maminkám, tatínkům a k životu obecně.

KDO JE STANISLAV ŠEC?

Stanislav Šec je programátorem na volné noze, členem KDU-ČSL, zastupitelem města Plzeň a od roku 2018 místostarostou městského obvodu Plzeň 3. Je mu 38 let a s manželkou Zdišou vychovává tři syny a jednu dceru. Na Západočeské univerzitě v Plzni vystudoval obor Výpočetní technika a následně obor Distribuované sítě. Jako programátor se zaměřuje na vývoj uživatelsky přívětivých aplikací a usiluje o modernizaci a zjednodušení zastaralé státní správy. Za koalici SPOLU kandiduje v Plzeňském kraji na čtvrtém místě.

ONDŘEJ BENEŠÍK: NEJVĚTŠÍ HRDINOVÉ JSOU PRO MĚ MOJI RODIČE

I když poslanec KDU-ČSL Ondřej Benešík vystudoval zemědělskou střední školu, dnes je odborníkem na Evropskou unii a mezinárodní vztahy. V rozhovoru se rozpovídal o sklářské profesi svého tatínka a o problémech rodného Zlínska.

Váš tatínek byl sklářský mistr, snažil se na tuto kariéru navést i vás nebo vaše sourozence?

Já ani moji sourozenci jsme ke sklářství nijak netíhli, i když jsme tatínkovu práci velice obdivovali. Skláři totiž mají nejen technické znalosti, ale jsou to zároveň také umělci. Vždycky jsem bral své návštěvy a kamarády za tatínkem do práce a ti nevěřili svým očím. Jedná se o opravdu neobvyklou profesi. Jsem hrdý na oba rodiče, jsou to pro mě ti největší hrdinové.

Proč jste se rozhodl vystudovat zemědělskou střední?

Původně jsem chtěl jít na humanitní gymnázium, ale převážilo praktické hledisko. Nakonec jsem za to rád, jako studenti jsme měli možnost vycestovat na praxe do zahraničí, například do Německa, Rakouska a Itálie. Tyto cesty mi ukázaly, že svět nekončí na hranicích naší země a začal jsem se tak více zajímat o zahraniční politiku.

Dříve, než jste se stal poslancem, působil jste jako starosta v obci Strání a i nyní hojně navštěvujete místa ve svém kraji. Znáte tedy každodenní život obyčejných lidí. Co obyvatele Zlínského kraje nejvíce trápí?

Odchod mladých lidí do velkých měst nebo nedodělaná silniční infrastruktura, jako jsou obchvaty měst. Zároveň musíme dávat pozor na přírodu a chránit pitnou vodu. Abychom tu neměli další Holešovskou zónu nebo aby nám těžba neohrožovala zdroj pitné vody, jak se to děje u Uherského Ostrohu. Náležitou pozornost je potřeba věnovat zdravotnictví, protože vnímám velký nedostatek lékařů v našem kraji, a to především zubařů. Přesto bych chtěl zmínit i několik pozitivních věcí. Zdejší lidé jsou hrdí na přírodu, památky a místní kulturu. Sounáležitost s nimi mě naplňuje hrdostí a je pro mne ctí i závazkem, že je mohu v Praze a v zahraničí zastupovat.

Zmínil jste krásnou přírodu a památky ve vašem kraji. Které vy osobně máte rád a která byste doporučil navštívit?

Náš kraj je pozoruhodný, protože byl velkým hybatelem naší minulosti. Velehrad, který je stále křesťanským cen-

KDO JE ONDŘEJ BENEŠÍK?

Ondřej Benešík se narodil v roce 1976 v Uherském Hradišti. Od roku 2013 je poslancem Poslanecké sněmovny PČR, v letech 2010 až 2014 byl starostou obce Strání, v letech 2004 až 2020 zastupitelem Zlínského kraje, v letech 2015 až 2019 byl a opět od roku 2020 je místopředsedou KDU-ČSL. V roce 2001 nastoupil na Krajský úřad ve Zlíně jako odborný pracovník pro zahraniční vztahy a Evropskou unii v kanceláři hejtmána. Od roku 2006 působil jako zástupce ČR ve Výboru regionů EU v Bruselu. Zároveň si doplnil vzdělání studiem oboru evropská politika na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Je ženatý, má dva syny a jednu dceru. Za koalici SPOLU kandiduje jako jednička ve Zlínském kraji.

trem na Moravě, Uherskobrodsko, kde se narodil Učitel národů Jan Ámos Komenský a nesmíme zapomínat ani na Baťův Zlín. Na Vsetínsku je krásná příroda i osobitá atmosféra. V Kroměříži zase zámek a zahrady, které oceňuje i UNESCO. Já osobně nedám dopustit na mé rodné Strání.

RADOVAN GAUDYN: MLADÍ LIDOVCI JSOU ŽIVOU ORGANIZACÍ, KTERÁ NEUSTÁLE PRACUJE

Nejmladší lidovecký lídr koalice SPOLU, nový předseda Mladých lidovců, právník a kurátor farního sboru Českobratrské církve evangelické Radovan Gaudyn promluvil nejen o předsedání Mladým lidovcům a o svých plánech s touto organizací, ale také o tom, zda je v politice důležité náboženské vyznání. Společenské vnímání KDU-ČSL jakožto katolické politické strany je podle něj již dávno pasé.

Jste nejmladším lidoveckým lídrem. Jak se to stalo?

Nebyla to snadná cesta, ale myslím, že je to součástí procesu, během kterého se strana probouzí. Zejména v Ústeckém kraji dáváme příležitost mladým lidem. Víme, že se KDU-ČSL musí obrodit a nabídnout něco, co jiné strany nenabízí. Jsem velmi potěšen, když slyším od ostatních politických stran, že nám závidí mladé členy. Zároveň ale nesmíme zapomínat na naše dnes už bývalé lídry a politiky. Mezigenerační spolupráce je velmi důležitá věc.

Nově jste také předsedou Mladých lidovců. Jaké to je?

Je to nesmírně náročné. Jsme velmi živou organizací, která neustále pracuje a neodpouští nečinnost. Chceme naplňovat naše akční a strategické plány, což je ohromné množství práce. Zároveň mě to ovšem nesmírně baví. Mám v předsednictvu skvělý tým šikovných lidí, za které jsem velmi rád. Říkám si, že my jsme ti, kteří by měli ukázat, jak může fungovat strana lidová a jak chceme, aby fungovala politika.

Přinesete do Mladých lidovců nějaké zásadní změny, např. ohledně jejich fungování či cílů?

My jsme si dali celkem tři priority. Zaprvé je to vzdělávání. Mladí lidovci mají dát příležitost každému mladému člověku bez ohledu na to, zda se zajímá o politiku či ne. Musíme mu dát takové vzdělání, které může využít jak v politice, tak v byznysu či neziskovém sektoru, aby věděl, že členství v naší organizaci mu něco dá. Dále se chceme

KDO JE RADOVAN GAUDYN?

Radovan Gaudyn se narodil v roce 1996 v Teplicích. Zde také absolvoval základní školu a maturoval na místní Obchodní akademii. V letošním roce dokončil studium na právnické fakultě Západočeské univerzity v Plzni. Je členem Evropské asociace studentů práv a místopředsdou fakultního Akademického senátu. Provází i po rodných Teplicích a inicioval otevření věže teplické Obchodní akademie pro veřejnost. Od roku 2020 je také předsedou Mladých lidovců. Na kandidátce koalice SPOLU je čtyřkou v Ústeckém kraji.

soustředit na propagaci. Je nesmírně důležité, aby bylo vidět, co děláme, a abychom ukázali, že i mladí lidé mají v politice hlas a že má smysl se angažovat. Třetí prioritou je profesionalizace. My jsme skupinou mladých lidí, kteří ve volném čase organizují besedy a přednášky. K dnešnímu dni máme 437 členů. Vše je to na bázi dobrovolnosti, a přesto fungujeme jako profesionální organizace. A touto cestou profesionalizace musíme postupovat i nadále.

Děláte v Mladých lidovcích nějaké ekumenické bohoslužby za účelem propojení různé víry jednotlivých členů?

To je velký nedostatek KDU-ČSL. V Německu CDU i Junge Union při sjezdech pořádají ekumenické bohoslužby. To zatím u nás neumíme nebo neděláme. Je to každopádně obrovská výzva pro lidovou stranu začít dělat ty akce více ekumenicky a ukazovat, že jsou pro nás důležité křesťanské hodnoty, které ve finále nemusí mít s vyznáváním křesťanství nic společného, podobně jako např. oslava Vánoc.

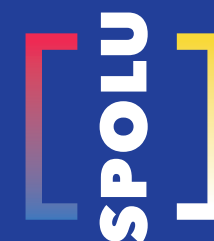
Můžeme tedy hovořit o sekularizaci KDU-ČSL?

Určitě. Myslím, že se sekularizujeme čím dál víc. Je tam více ateistů, což mě hrozně baví, i když já sám jsem evangelík. Když už o někom náhodou zjistím, že je ateista, tak mě o to více zajímá, jak se do KDU-ČSL dostal. Ta odpověď bývá jasná – zodpovědné tržní hospodářství a křesťanská demokracie. KDU-ČSL není pouze pro křesťany a může to nabídnout každému něco.

Proč právě SPOLU?

PROTOŽE:

- ▲ zabrání nelegální a nebezpečné migraci a budou aktivně pomáhat v místech konfliktů, tato pomoc nejvíce přispěje ke snížení migrační vlny
- ▲ zajistí pravidelné zvyšování našich důchodů podle spravedlivého zákona
- ▲ ochrání nás před „šmejdý“
- ▲ prosadí kvalitní prarodinnou politiku
- ▲ zkrátí divoké exekuce a zavedli milostivé léto

dáme Česko dohromady

SDRUŽENÍ KŘESŤANSKÝCH SENIORŮ

„Rodinné foto“ ze zájezdu žďárského Klubu do Křtin.

**Přidejte se k nám a založte i u vás Klub křesťanských seniorů.
Není to těžké a rádi vám s jeho založením poradíme.
I hlas křesťanských seniorů by měl být ve společnosti více slyšet!**

Těšíme se na spolupráci.

Doc. Ing. Lidmila Němcová
mobil 602 220 322 | nemcova.lidmila@seznam.cz

www.krestanstiseniori.cz